

DORIT BARRETH

Offentliggjort d. 23. januar 2017

Dorit Barreth blev født i 1945 i Silkeborg. Efter at have overstået realeksamen begyndte Dorit på sygeplejerskolen på Kommunehospitalet i Aarhus med dispensation, da hun egentligt var for ung til at starte. Senere har Dorit været bosiddende i både København og Nordjylland, hvor hun som ældrechef var leder for 300 mennesker.

Interviewet af Elsebeth Korsgaard, august 2016.

BARNDOM I SILKEBORG

KAN DU FORTÆLLE LIDT OM DIN BARNDOM – HVOR ER DU VOKSET OP HENNE?

Jeg er født i Silkeborg og vokset op i Silkeborg. Mine forældre havde det, som hedder mælke- og konfekturedsalg – det vil sige et lille minisupermarked – midt på torvet.

Jeg er født den 27. marts, altså i 1945, og det sjove er, at jeg føler, at jeg kan huske krigen. For i min barndom, talte man jo meget om krigen, det er klart. Der var rationeringsmærker, og mine forældre skulle tælle, når de udleverede smør. Det var en del af min barndom, selvom jeg kun har været fem uger. Jeg vidste altid, hvor mine forældre var, for de var i forretningen, og det har været rigtig dejligt. De arbejdede meget, men jeg kunne gå hen til dem. Vi boede omtrent 30 meter derfra.

HAR DU NOGLE SØSKENDE?

Ja, jeg har en lillesøster, der er fem år yngre end mig, hun bor i København.

DET VIL SIGE, AT NÅR DU HAVDE VÆRET I SKOLE, SÅ GIK DU BARE HJEM IGEN?

Jeg var hjemme i spisebrikvarteret, for da var min far hjemme. Det skiftede lidt, men jeg vidste altid, hvor jeg havde mine forældre, det var en fantastisk betryggelse.

DEJLIGT. HVOR GIK DU I SKOLE HENNE?

I Søndergade, ja, den hed Borgergade Skole, så senere Søndergade Skole, og ligger inde i midtbyen. Så handelsskole. Vi holder klassefester, vi startede med det efter 53 år. Vi har haft to, hvor vi er mødtes, os, der har den alder, vi har.

KAN DU SIGE NOGET OM, HVAD DET VAR FOR EN TYPE SKOLE? ALTSÅ, HVORDAN DEN VAR SAMMENSAT SOCIALT?

Det var et trygt sted. Jeg kan ikke huske mobning, som ellers er så meget fremme i dag. Altså, jeg tror måske, den har været der – jeg ved ikke, om det er prelet af på mig, men jeg tror, jeg var en person, der også dengang havde min mening. Jeg var glad for at gå i skole, jeg har aldrig været ked af at gå i skole en eneste gang.

VAR DER NOGET BESTEMT FAG, DU VAR SÆRLIGT GOD TIL?

Ja ja, jeg var altid god til regning og matematik. Sprog duer jeg ikke til. Jeg er også bedst til matematik og regning i dag. Så kunne jeg også godt lide historie, fysik og kemi og alt det dér geografi, den slags fag. Jeg ville ønske, jeg var dygtigere til sprog i dag. Jeg kan klare mig på engelsk, men det er ikke ... det er ikke min hjernehalvdel, det er mere det andet.

HVORNÅR GIK DU UD AF SKOLEN?

Jeg tog realeksamen, og så fortsatte jeg på sygeplejeskolen i Aarhus, hvor jeg endda startede med dispensation. Så vidt jeg ved, er jeg stadigvæk landets yngst-uddannede sygeplejerske.

ER DET RIGTIGT? HVOR GAMMEL VAR DU?

Jeg var 21 år, da jeg var færdig, og det var en 3½-årig uddannelse. Jeg fik altså kun 27 dage i dispensation, men jeg synes stadigvæk, at det er lidt sjovt.

DET VIL JEG GODT VENDE TILBAGE TIL SENERE, MEN JEG VIL GODT HØRE LIDT MERE OM DIN SKOLEGANG OG DIN BARNDOM. HVAD MED FERIER – HOLDT I FERIE?

Mine forældre havde fem feriedage om året, så det gjorde vi jo i sagens natur ikke, men tiden var anderledes dengang. Både min søster og jeg var nogle gange hos noget af min mors familie. Min mor var ud af en stor søskendeflok, og mange af dem boede i Ikast. Men over for mine forældre, der boede min fars moster, så det var mit andet hjem. Der var vi i tide og utide, og de var helt fabelagtige. Mine forældre havde også nogle gode venner, som boede lige over for Silkeborg Museum, som lå ned ad Kirkebakken i Silkeborg. Der kunne vi også altid komme, så det var ikke fordi, man sådan syntes, det var slemt ikke at have ferie. Det var en del af det, og så var der jo mange børn, som heller ikke havde ferie. Vi legede sammen, så det er ikke noget, jeg husker som et savn.

SÅDAN NOGET MED UDLANDSFERIE, DET VAR FULDSTÆNDIG UDEN FOR RÆKKEVIDDE?

Det var der slet ikke tale om. Fem feriedage, det var første og anden juledag, første nytårsdag, langfredag og anden påskedag. Det var, hvad mine forældre havde af fridage.

DANMARKS YNGST-UDDANNEDE SYGEPLEJERSKE

HVORFOR BLEV DU SYGEPLEJERSKE?

Det havde jeg ønsket, lige så lang tid jeg kan huske. Altså, jeg har aldrig været syg. Jeg har ikke tænkt på andre ting; hvorfor ved jeg ikke. For det første syntes jeg, det var et spændende fag og selvfølgelig også omsorg for andre mennesker, men det var ikke et kald – det er ikke dér, jeg vil hen, det er ikke mig. Jeg har altid syntes, det var rigtig, rigtig spændende, og at det var spændende også at læse til det. Det var nogle dejlige kolleger og elevkammerater, som det jo hed dengang. Jeg har aldrig fortrudt.

MEN IKKE AF NOGEN BESTEMT ÅRSAG?

Nej nej. Altså, jeg havde en lidt ældre kusine, som også startede, men det var inden hende, så det har ikke noget med det at gøre. Det var ikke sådan fordi, at jeg var påvirket af min kusine, overhovedet ikke. Jeg har altid vidst, hvad jeg skulle være.

HVOR LÅ SYGEPLEJESKOLEN I AARHUS HENNE?

Den lå faktisk på Kommunehospitalet, der ved den gamle E-bygning, altså lige før Heimdal, Kræftens Bekæmpelse og det. Der var nogen, der kom ind på forskolen på Testrup og et andet sted, jeg ikke kan huske, men Kommunehospitalet havde sin egen forskole.

NU SAGDE DU FØR, AT DU KOM IND PÅ DISPENSATION. VAR DET PÅ GRUND AF DIN ALDER?

Ja, det var det. Jeg var 27 dage for ung, men så havde jeg til gengæld karaktererne til det. Men det er jo også bare for at joke lidt med det. Jeg synes, det er lidt sjovt, og jeg tror virkelig stadigvæk, at jeg er landets yngst-uddannede sygeplejerske.

HVORDAN VAR UDDANNELSEN? ALTSÅ, HVAD BESTOD DIN UDDANNELSE AF?

Vi havde fem måneders teori, og jeg husker, at vi havde sygepleje-lærerinder dengang – de var nogle, man ikke turde sige imod, det kan jeg godt sige dig. Vi havde én, der hed Tove Gerrild; flot dame i spadseredragt, stod oppe ved tavlen og sagde “velkommen” og “kan I ikke sige “muskulus-sterno-et-eller-andet”, så kan I godt gå hjem.” Vi anede jo overhovedet ikke, hvad det var, men vi havde respekt for dem, og de var dygtige. Vi fik en fantastisk god uddannelse. Praktikken var også spændende, men altså, der var jo også mange forskellige ting i den. Jeg husker en dag – det var på min allerførste praktikplads – hvor jeg skulle lægge nogle lagner på plads, og så blev der sagt: “Altså frøken Barrith, det havde jeg virkelig ikke troet om Dem.” Og det var fordi, de ikke lå helt snorlige. Jeg tror, det er derfor, jeg har lært, at mine ting ligger snorlige i skabene, det havde jeg så bare ikke lært dengang. Det var jo en gammel skole. Husk på, at jeg er uddannet fra 1963-67, så det er jo mange år siden.

DET VAR FØR UNGDOMSOPRØRET.

Det lover jeg dig for, og jeg havde respekt, men jeg synes også, jeg har fået en god uddannelse. Det må jeg sige. Ja, man sagde, at eleverne på Kommunehospitalet var de dygtige og de frække, og dem fra Amtssygehuset var de artige.

ER DET RIGTIGT?

Jamen, sådan er myter. Vi syntes jo, det var sjovt, at vi både var de frække og de dygtige.

JA, HVORDAN MED PRAKTIKKEN – VAR DET OGSÅ PÅ KOMMUNEHOSPITALET, ELLER VAR DET ANDRE STEDER?

Kommunehospitalet havde det meste, for det er et stort sygehus, men ældreområdet var på Marselisborg, og der var vi ude i to måneder. Der havde vi delte vagter, og når vi efter teorien var ovre prøvetiden på et halvt år, så måtte vi flytte fra Kommunehospitalet – ellers skulle vi bo der. Så er der altså langt til Marselisborg med bus og hjem igen. På sommernætter – jeg tror, det var i maj-juni, det var i hvert fald om foråret – så gik vi ud og plukkede tulipaner, som vi kunne tage med hjem om morgenen, når vi fik fri. Så syntes vi, at vi havde fået lidt ud af det. Det var en flot, stor hospitalshave, og da følte vi os også lidt uartige, men vi fik nogle tulipaner ud af det. Der var mange sjove oplevelser.

Første gang jeg var ovre for at spise i kantinen, det må have været under teorien, da stod der en stor portør ved siden af mig, foran mig. Han tog så to frikadeller eller et eller andet. Hende økonomaen stak sin stegegaffel i – ikke helt igennem selvfølgelig – for det skulle han ikke have. Jeg turde aldrig tage mere end én. Det ville man jo ikke gøre i dag, og han var også stor.

HVORDAN VAR FORHOLDET TIL LÆGERNE?

Der var meget respekt. Da jeg var på Fødeanstalten i Jylland – der var jeg selvfølgelig også, og jeg var også på Risskov – var professor Ingerslev chef, og han tronede bag et stort skrivebord. Jeg tror, vi startede otte derovre, og vi skulle ind at hilse på ham. Han havde et ægte tæppe foran sit skrivebord, og der stod vi jo, når vi skulle ind at hilse. Men det kunne vi godt træde ned fra, vi skulle ikke stå på hans ægte tæppe. Det var i 1965. Jeg husker tydeligt, at da jeg var derovre, så var det helt anderledes ... men sådan er tiden jo.

JA, MEN DET ER JO MEGET INTERESSANT AT FÅ AT VIDE. HVAD MED PSYKIATRISK, ER DER NOGLE SPECIELLE MINDER FRA DET?

Jeg startede på den lukkede i to måneder, og da havde vi 50 nøgler hængende. Dem der var ansat derude ... jeg havde svært ved at se forskel på, hvem der var ansat, og hvem der var inde. Mange havde også været derude i mange år, også som ansatte. Jeg synes, de ligesom kom til at ligne hinanden. Derimod det åbne, det var lidt mere spændende. Det var lidt nogen, synes jeg, der vidste noget mere om akut psykiatri, men det var aldrig et sted, jeg kunne tænke mig at komme igen, og det er ikke fordi, jeg havde grimme oplevelser derudefra, psykiatri er bare ikke mig, det ligger ikke til mig. Jeg kan bedre lide det akutte, såsom skadestue og intensiv og sådan noget. Man skal bruge det, og man kan ikke undvære det, men psykiatri var aldrig noget, jeg kunne tænke på at optimere noget mere.

NEJ, SÅ VAR DU DERUDE, MENS OVARTACI VAR DER.

Nej, eller jo, det har jeg nok været, men ikke hvad jeg ved af. Jeg har været ude at se hans museum flere gange. Jeg synes jo, det er fantastisk spændende. Men nej, ikke hvad jeg ved af. Jeg mødte ham i hvert fald ikke.

ARTIGT PIGELIV I AARHUS

PRØV AT BESKRIVE, HVAD DET VAR FOR ET UNGDOMS- OG PIGELIV, DU HAVDE, MENS DU GIK PÅ SYGEPLEJESKOLEN.

Det var meget artig, må jeg sige. For det første skulle jeg jo bo der i elevboligen det første år, men altså, det var slet ikke som i dag. Jeg tog hjem til mine forældre i weekenden og læste meget, også derhjemme, og havde så min farmor her i Aarhus og min onkel, der boede hos hende.

JA – HVORHENNE?

Marstrandsgade, så når jeg kommer til ARoS, kan jeg se over på bygningen, der var mit hjem her i Aarhus. De var fantastiske ved mig. Det var dengang, også når jeg kom på besøg, hvor gik man ned i kiosken og købte flødeskum i en skål. Og hun havde en kolonihave ude i Åbyhøj og holdt meget af at gå i Botanisk Have. Når hun lige syntes, der var en spændende plante, så skulle jeg holde udkig, og så kom den lille planteskov frem, og hun fandt også mange. Jeg har været med til at hugge nogle planter i Botanisk Have, men at komme derned – det var en stor glæde. Men jeg var artig, det var jeg. De fester, vi holdt, var bestemt ikke nogen, vi ikke kunne huske bagefter.

SENERE BLEV DET JO ØKONOMERNE OG SYGEPLEJERSKERNE, DER BLEV INVITERET.

Jo jo, det var jo stud. med.'erne, og vi holdt fondue – det var meget moderne dengang, ostefondue fra Schweiz, det husker jeg. Min mor kom og ville overraske mig en gang, og det var jo fantastisk. Vi havde ikke bil, og jeg blev kaldt ned – dengang var jeg på elevskolen – fordi der var besøg til mig, og jeg kunne slet ikke forestille mig, hvad det var. Så havde min mor fået køreledelse til Aarhus, og hun ville overraske mig og være på besøg. Det var desværre vores første ostefondue, hvor jeg egentlig havde glædet mig til at være med, men det kunne min mor jo ikke vide. Jeg var rigtig, rigtig glad for at se hende, ja, jeg har tænkt på det mange gange senere. Det var godt, at jeg ikke fik sagt noget om fonduen. Sådan er det, og hendes kærlighed var jo fantastisk, så det var dejligt.

HVORDAN VAR AARHUS FOR SÅDAN EN UNG PIGE?

Ja, nu var jeg jo ikke ny i Aarhus, min farmor boede der, så Aarhus var – forstå mig ret – bare Aarhus. Jeg var lige så tryk i Aarhus og kendt i Aarhus, som jeg var i Silkeborg. Men jeg tog jo rutebilen frem og tilbage, det gjorde vi dengang. Så var jeg så heldig, at jeg fik en bil af mine forældre, fordi jeg ikke røg og altså ikke havde røget, indtil jeg blev 20. Så kunne jeg begynde at køre. Jeg husker nu tilbage på Fødeanstalten, der var jeg til jul, det må have været min første julevagt. Da sneede det, og min far stod udenfor og ventede og ventede og ventede, men dengang havde man jo ikke mobiltelefon. Dengang kunne man ikke ringe, man måtte bare vente. Den omsorg, den glæde og den kærlighed, den har i hvert fald betydet meget for mig. Men et stille ungpigeligiv var det.

OG DU FÆRDEDES RUNDT I AARHUS. DER VAR IKKE NOGLE STEDER I AARHUS, HVOR DU FIK AT VIDE: "DER GÅR DU IKKE IND"?

Nej nej.

ÅRENE I KØBENHAVN OG SILKEBORG

HVOR LANG TID VAR DU I AARHUS? FIK DU ANSÆTTELSE I AARHUS?

Ja ja, det gjorde jeg. Jeg mødte min mand og blev her. Jeg tror, vi flyttede til København den første august 1968. Vi blev gift den 18. maj 1968 og flyttede til København den første august og havde lejet et hus nede ved Lyngby Sø, mellem Lyngby og Bagsværd Sø. Så da flyttede vi herfra. Der boede vi så ovre og kom siden til Silkeborg og boede i Sejs – der var Heidi to år og Marianne fire år, så det har været i 1974. Så vi har boet derovre i seks år. Det var et dejligt sted. Der arbejdede jeg så på Gentofte, på akutmodtagelsen, og var også glad for at være der. Jeg har altid været glad for at være alle steder, det var så heldigt. Det var mit held, så det var også en oplevelse.

HVORFOR DET, HVAD VAR SÆRLIGT VED AT VÆRE I KØBENHAVN?

Jeg tror, fordi man kommer til en storby og lærer København at kende. København sagde mig ikke noget før den tid, jeg havde ikke noget familie eller noget derovre.

HVORFOR FLYTTEDE I DEROVER – PÅ GRUND AF ARBEJDE?

Ja, min mand skulle være politibetjent, og det foregik jo i København, så det var der ikke noget at gøre ved, sådan skulle det være. Jeg kunne jo få job alle steder, så det var ikke noget problem.

Vi flyttede derover og var der i seks år. Så fik han en fast stilling i Silkeborg, og det sidste halve år havde vi en liste med, hvad vi skulle nå at se. Vi havde jo ikke set det, og så skulle vi opleve alle de kulturelle ting. Nu bor min datter derovre, og det har den ældste også gjort, og jeg har været glad for at gense København, og meget meget glad for København. Jeg synes, de har nogle kulturoplevelser, som Aarhus også har, men som jeg manglede, så jeg færdedes meget hjemmevant i København, og det er jo dejligt.

SILKEBORG C SÅ ER I DER, MENS BØRNENE ER SMÅ?

Altså Marianne er født i 1970 og Heidi i 1972, så deres barndom er jo egentlig i Sejs ved Silkeborg – et skønt sted. Så de er født derovre i København, men kan ikke huske ret meget derfra. Vi havde en dame til at passe dem om dagen, for vi havde jo forskellige vagter, og når nu vi ikke havde familie derovre ... Så en aften – hun var sådan lidt speciel, men en fantastisk stabil person – og en aften havde vi været i byen, og hun havde passet børnene, og så havde hun kørt barnevognen ind i gangen, selvom vi boede i en villa, og den stod udenfor, men det havde hun så gjort. Så troede jeg – vi havde ikke kat, vi havde hund – og så troede jeg, der lå en kat oppe i barnevognen. Så havde hun taget sin paryk af og lagt den der, og man kom hjem og havde fået en lille smule at drikke og var i godt humør ... Jeg siger dig bare – jeg måtte gå ud på toilettet. Men altså, sådan er der mange sjove historier, men hun var dejlig. Hun kom hver morgen med S-toget og passede vores børn, og så kom de lidt senere i vuggestue, men det var svært at få plads, så jeg var rigtig glad for at have hende. Jeg tror, vi havde hende i halvandet år måske, men glade var vi for hende.

HVOR MANGE ÅR ER I I SILKEBORG?

Så blev jeg skilt i 1983 og blev boende i vores hus ude i Sejs, mens min mand flyttede til København. Så boede jeg der indtil 1986, men det var et stort hus med en stor, stor have. Jeg kunne næsten ikke magte at klare det. Så købte jeg et nyt hus, også nær Silkeborg, men det var mindre. Pigerne fik to gode, store værelser, men grunden var ikke så stor. Der var jeg så indtil starten af 1993, hvor jeg flyttede til Nordjylland.

AT VÆRE LEDER FOR 300 ANSATTE

HVORFOR FLYTTEDE DU SÅ TIL NORDJYLLAND?

Det er også på grund af en mand. Jeg mødte en tandlæge. Han kunne ikke så godt flytte, han havde klinik, så det måtte være mig. Men der gik nogle år inden – for det første skulle vi jo finde ud af, om det skulle være os, og for det andet skulle jeg jo også have en god stilling. Jeg blev så ansat som ældrechef i Hirtshals kommune og senere i Hjørring kommune, hvor jeg fik en fjerdedel af kommunen, da vi blev lagt sammen. Det var jeg også glad for.

DET VIL SIGE, AT DET VAR EN LEDENDE STILLING?

Ja, med 300 ansatte og 100 millioner kroner godt og vel.

HVORDAN VAR DET AT VÆRE LEDER?

Jamen, det var jeg også på sygehuset, på Amtssygehuset i Aarhus.

VAR DU LEDENDE OVERSYGEPLEJERSKE?

Nej, man startede som første-assistent, og det var jeg så dér. Og så flyttede jeg til Nordjylland, så selve ledelsesdelen var fin nok. Jeg er også merkonom i ledelse, så jeg har efteruddannet mig.

HVORNÅR HAR DU GJORT DET?

Det var i Silkeborg, det har nok været i midten eller slutningen af firserne, deromkring, i to til tre år.

NU KAN DET GODT VÆRE, AT JEG HOPPER LIDT, MEN I SILKEBORG – HVOR VAR DU ANSAT DER?

Der var jeg ansat på Centralsygehuset, der var jeg på skadestuen alle årene, men skadestue og modtagelse og ambulatorium er det samme personale, så det gik. Det var i Silkeborg, hvor jeg så boede i Sejs og cyklede ind til Silkeborg. Det var en dejlig tur, seks kilometer, skøn natur.

DA DU TOG MERKONOM – VAR DET ET KRAV, ELLER VAR DET FORDI, DU HAVDE EN AMBITION?

Det var ambition. Altså, det var helt klart, at jeg gerne ville videre, så der var slet ikke nogen tvivl om det.

HVORDAN VAR DET AT VÆRE LEDER FOR 300?

Altså, jeg havde jo underledere. Jeg var mest leder for det, der hed 'afdelingsledelse' og jeg havde syv afdelingsledere. Det var fint, også fordi vi spændte – eller i hvert fald mit område spændte – fra sygeplejerske, fysioterapeut og ergoterapeut til køkkenpersonale, sosu-assistenten og sosu-hjælperen til aktivitetsmedarbejdere og pedeller, så der skulle være nogen til at hjælpe mig. Men vi havde nogle store grupper, de havde faktisk mellem 40 og 50 medarbejdere i hver gruppe, så der blev krævet noget af dem. Men det var spændende.

HVOR MANGE ÅR VAR DU ÆLDRECHEF?

Det var jeg så i ... Jeg blev pensioneret som 65-årig for seks år siden og er kommet op i 1993 ... Det var jeg i 17-18 år sådan cirka, så det er en lang del af min arbejdskarriere, og jeg har været glad for det.

SÅ FLYTTEDE DU TIL SOLBJERG?

Så flytter jeg til Solbjerg, ja. Jeg har et barn, Marianne, i Højbjerg og svigersøn og barnebarn ikke at at forglemme, Alma på fem år, og i Karlslunde har jeg Heidi og svigersøn og barnebarnet Storm på tre år.

BRYSTKRÆFT OG TRÆNING

BRUGER DU AARHUS I DAG OG PÅ HVILKEN MÅDE?

Ja, jeg er tit derinde. Ja, lige nu – jeg ved ikke, om det kommer det her ved, men jeg har fået brystkræft. Jeg flyttede herved den 22. april og blev opereret den 29. april og opdagede først canceren efter, at jeg havde besluttet at flytte, så det var lige lidt ... Mine børn hjalp mig. Jeg fik pakket det hele ud om mandagen og blev opereret om fredagen, så lige nu er jeg i Aarhus hver dag, fordi jeg går til noget, som hedder Krop og Sjæl – nej, Krop og Kræft hedder det – på Kommunehospitalet fire gange om ugen og får så kemo den femte dag. Så jeg har været inde for at træne tre timer, inden jeg mødte dig.

HOLD DA OP!

Det er derfor, jeg ikke kunne før klokken tre. Det er kun seks uger, så jeg ved jo, hvornår det er, men jeg har aldrig trænet i maskiner før nu, og det kan jeg nu, og jeg synes, det er så sjovt. Mandag, onsdag og fredag er det maskiner, torsdag er det uden maskiner i to timer og så information bagefter. Da vil fysioterapeuten derinde fortælle os lidt om mulighederne bagefter, og det er helt klart, at jeg vil fortsætte med at træne – ikke fire gange om ugen, men det vil jeg.

ER DER NOGEN TRÆNINGSMULIGHEDER HERUDE?

Nej, men der er Lyseng nede i Højbjerg, der går min datter og svigersøn, så der vil jeg også ned. Jeg er også lige kommet forbi Højbjerg Bibliotek på vejen, det er et rigtig godt bibliotek, så jeg retter mig den vej indad. Men jeg skal finde ud af, hvad jeg så skal bagefter, når jeg er færdig. Lige nu er jeg i Aarhus hver dag, men det er kun lige nu, hvor det er canceren, der styrer min kalender. I morgen er der kemo som sagt, og så er der et kosmetikkursus fra klokken 13 til 15, så jeg har et par timer i Aarhus. Jeg gider jo ikke køre hjem, så jeg skal ned at gå i Guldsmedegade og fornemme, og lørdag skal jeg ind at opleve Aarhus Festuge.

ER DER NOGET BESTEMT, DU SKAL IND AT OPLEVE?

Nej, jeg vil bare ind og mærke stemningen. Så starter jeg på Ingerslev Torv, nej, hvor jeg elsker at komme dér og så hos Fru Møller, hvis du kender det, hernede ved Odder, Fru Møllers Gårdbutik, det kan jeg godt lide. Og Ingerslev – det er længe siden, men det er fordi, der har været så meget andet. Men der vil jeg gerne ind, i hvert fald en gang hver anden uge, så der skal jeg ind lørdag formiddag, også på grund af blomsterne. Nu kan du jo se, at jeg holder meget af blomster. Mine lobelia har været så fantastiske, så jeg har sat dem op til min datter og svigersøn, så mit barnebarn kunne vande dem, mens jeg var væk. De var jo også væk, og jeg kan godt se, at de er blevet lidt efterårstrætte nu. Ja, det kan ikke undgås.

KULTUR, POLITIK OG BYLIV I AARHUS

GÅR DU I TEATRET?

Jeg elsker teatret højt og jeg elsker kunst. Jeg har min Alma her, vi skal på ARoS på onsdag, og der er vi mindst én gang om måneden. Jeg har årskort dertil. Jeg har også årskort til Silkeborg Kunstmuseum, som ligger sammen med Silkeborg Bad. Jeg skal også besøge mine forældres gravsted, det *skal* jeg ikke, men det kan jeg godt lide. Jeg har flere venner i Silkeborg, og så kombinerer jeg det med en eller anden tur, lige nu er der en stor udendørs udstilling, der varer fire uger, som jeg absolut skal ned at se. Så kunst, teater og musik er jeg meget interesseret i, og så er jeg med i Inner Wheel, der også har en oplevelsesklub og en kulturklub. Aarhus Inner Wheel er en del af en verdensomspændende organisation. Venskab og hjælpsomhed er højt prioriteret. I klubben er der desuden tre litteraturklubber, en kulturcirkel og en Oplevelsesklub. Der er mange Inner Wheel klubber i Danmark. Jeg har kun været med tre gange, men når man sådan kommer i mindre grupper, kan man lære folk at kende.

Så er jeg også med i Aarhus' Konservative Vælgerforening og skal til medlemsmøde i aften for nyere medlemmer. At jeg så har været medlem i 20-30 år andre steder ... men jeg er jo ny hernede. Jeg ved også, hvad Inner Wheel og Konservative-tingene står for for mig, og det har jeg det godt med.

DU HAR ALTID VÆRET POLITISK INTERESSERET?

Ja, jeg har brugt min viden. Jeg synes med hensyn til vælgerforeninger, at hvis man brokker sig, så skal man også gøre noget – ikke fordi jeg brokker mig så meget. Men man skal sætte sit fingeraftryk, hvis man kan, synes jeg, så det har jeg været med til siden midt i 80'erne. Jeg meldte mig ind første gang i Silkeborg, og jeg har også været med i Nordjylland, og nu er jeg med i Aarhus og har været med i bestyrelsen for vælgerforeningen. Man skal tage et ansvar og fordele opgaverne.

DE HAR NOK OGSÅ BRUG FOR DET, DE KONSERVATIVE ...

Det tror jeg bestemt, at de har, uha.

NU KAN VI JO IKKE SIGE, AT DU ER AARHUSIANER, SÅDAN BETRAGTER DU DIG HELLER IKKE ...

Jo, det gør jeg nok, det gør jeg faktisk, for jeg kom her meget som barn hos min farmor og min onkel. De var jo guld værd for mig, også da jeg var hernede i tre et halvt år. Jo, jeg betragter faktisk mig selv som aarhusianer. Flere af mine venner i Silkeborg spurgte: "Hvorfor vælger du ikke Silkeborg?" Det kunne jeg ikke drømme om, nej. Jo, jeg betragter mig faktisk som aarhusianer og er meget meget glad for at være flyttet hertil og har stadigvæk en moster på 87 år, to kusiner og en fætter med familie, der også bor i Aarhus, så jo, jeg er helt klart aarhusianer.

DET VAR GODT AT FÅ DET OPKLARET. NU ER DU JO KONSERVATIV, HVORDAN SER DU PÅ EUROPA?

Ja, jeg er jo også europæer, det er jeg helt klart. Jeg ser jo bekymret på migranterne – ikke så meget på flygtningene, altså jeg kan da være bekymret for antallet, men jeg ser da positivt på Europa. Jeg har lidt svært ved at spå om fremtiden, men det har alle jo, men jeg er helt klart europæer og er glad for det.

JEG HØRTE ET LANGT INTERVIEW MED PER STIG MØLLER I RADIOEN I GÅR, OG HAN ER JO BESTEMT OGSÅ EUROPÆER.

Ja, han er europæer. Jeg er også 100 % europæer.

DA DU KOM HER SOM BARN OG KAN SAMMENLIGNE MED AARHUS I DAG, KAN DU SÅ SIGE NOGET OM FORSKELLEN – ER DEN STOR?

Ja, jeg husker Aarhus med sporvognene og en zoologisk have, og som jeg siger: Min farmor købte flødeskum, hun købte en skål nede i kiosken nedenunder på Marstrandsgade. Jeg tror, kiosken var i nummer 11, og hun boede i nummer 13. Jeg kan ikke huske, hvor meget hun kom ind til Midtbyen – jo der var Daells Varehus, hed det ikke sådan? Der var i hvert fald noget lignende oppe tæt på Salling, og der viste hun mig forskellen på kvalitet. I dag er Aarhus jo en storby, altså i miniformat, så jeg synes virkelig, der er sket ufatteligt meget. Altså, jeg husker jo stadigvæk, at man fik isblokke i de der store nogle, inden køleskabet kom, så forskellen – den er der. Men jeg nyder at gå en tur langs åen, jeg nyder at gå en tur i de små gader, jeg er meget glad for byen.

SÅ DEN HAR STADIGVÆK SÅDAN EN INTIMITET?

Jamen, det synes jeg. Så stor er den jo heller ikke, det er det, som er så dejligt. Nu bliver der jo bygget så meget andet. Man kan sige om Aarhus Ø ... uanset om man kan lide alt dét, så bliver det ikke færdigt. Men altså, jeg synes, at man laver meget byfornyelse, som er pænt. Alt det, de laver med åen dernede og letbanen – det er noget rod, men det er jo nødvendigt for fremtiden. Det nytter ikke noget, at man brokker sig over alt det dér, for vi skal jo gøre noget andet end alle de her biler. Nu kører jeg jo ind ... Når jeg skal være derinde på Kommunehospitalet klokken 8.45, så kører jeg herfra 07.50. Det tager mig 50 minutter at komme derind, og normalt kan jeg køre derind på 20, så man skal jo gøre et eller andet, og så må vi tage det sure med det søde. Det har jeg det fint med.

UD OVER DET TRAFIKALE, ER DER SÅ NOGLE TING, DU TÆNKER, MAN BURDE GØRE ANDERLEDES I AARHUS, ELLER SOM MAN KUNNE GØRE BEDRE?

Nej, ikke sådan lige umiddelbart. Som sagt skal jeg ned og snuse rundt under Aarhus Festuge, og så synes jeg, det er spændende, at vi skal være europæisk kulturby næste år. Altså, som jeg siger: Jeg er ikke helt vild med det byggeri ude på Aarhus Ø, men sådan er det jo med smag, også med kunst, politik og religion. Vi behøver ikke at være enige, bare vi kan nøjes med at diskutere det uden at skændes. Sådan er det bare. Nogen har besluttet, at sådan skal det se ud. Jeg synes Isbjerget og Lighthouse var pænt, da vi kunne nøjes med det. Nu synes jeg, det er for rodet derude, men så glæder jeg mig til kulturbyen. Jeg har også set, at vi får den uendelige bro ude ved Varna – altså, det er kunst! Jeg elsker, at man bruger penge på sådan noget, som giver kvalitetstid, det kan jeg kun rose for. Og så ARoS og Den Gamle By, ja alt ... Nej, du kan godt høre, at jeg er meget glad for Aarhus!

HVAD SIGER DU TIL MOESGAARD?

Jamen – det er jo fantastisk! Alle mine gæster kommer med derud. Jeg har også set både udstillingen sidst og særudstillingerne. Det er fantastisk, og også naturen. Nogle gange, når jeg har god tid – det har man jo som pensionist ofte – så kører jeg bagom og tager turen langs Moesgaard Strand, gennem skoven. Jeg kan blive helt høj af at se så meget natur, også fordi jeg kommer fra Silkeborg. Jeg synes jo, det er dejligt at tage Moesgaardturen, for så får jeg set bøgeskoven og anemonerne om foråret. Nej, jeg skal ikke kritisere Aarhus – jeg er meget glad for at være her!

Transskriberet af Else Madsen, oktober 2016.